

Prop. 38 S

(2009–2010)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 13. november 2009,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Bakgrunn

Ved EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 ble vedlegg XIX (Forbrukervern) til EØS-avtalen endret. Endringen ble gjort for å innlemme europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/122/EF av 14. januar 2009 om forbrukervern med hensyn til visse aspekter ved avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte og om opphevelse av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/47/EF om timeshare.

Beslutningen i EØS-komiteen ble fattet med forbehold om Stortingets samtykke til godkjenning, da gjennomføringen i norsk rett nødvendigvis gjør lovvedtak, jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

EØS-komiteens beslutning og uoffisiell norsk oversettelse av europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/122/EF følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om direktivet

Formålet med direktivet er å bidra til at det indre marked fungerer etter hensikten og å oppnå et høyt nivå på forbrukerbeskyttelsen i forbindelse med avtaler om deltidsbruksrett (timeshareavtaler), avtaler om langtidsferieprodukter, videresalg- og bytteavtaler.

EU-kommisjonen la i 2007 frem forslag til nytt timesharedirektiv, KOM (2007) 300. Direktivforslaget ble deretter behandlet i Rådet og Europaparlamentet, og resulterte i vedtakelsen av direktiv 2008/122/EF. Direktivet erstatter eksisterende direktiv om timeshare (94/47/EF).

Direktiv 2008/122/EF gjelder for transaksjoner mellom næringsdrivende og forbrukere, jf. artikkel 1 nr. 1. Direktivet berører ikke nasjonal lovgivning om alminnelige avtalerettslige rettsmidler, registrering av fast eiendom eller løsøre og om overdragelse av fast eiendom, etableringsbetingelser, autorisasjonsordninger eller lisenskrav, eller fastsettelse av den rettslige karakter til de rettigheter som avtaler i dette direktiv omhandler, jf. artikkel 1 nr. 2.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

3 Nærmere om de enkelte bestemmelser i direktivet

I artikkel 2 nr. 1 finnes definisjoner av bl.a. timeshareavtaler, langtidsferieprodukter, videresalgsavtaler og bytteavtaler.

Artikkel 3 har regler med krav til reklame. Tilbys forbrukeren i et salgsfremmende arrangement personlig en timeshareavtale, en avtale om langtidsferieprodukter, en videresalgsavtale eller en bytteavtale, skal den næringsdrivende i innbydelsen klart angi det kommersielle formålet med arrangementet samt arrangementets art. En timeshareavtale eller et langtidsferieprodukt må ikke markedsføres eller selges som en investering.

Artikkel 4 har krav til opplysninger som skal gis forut for inngåelse av en avtale. Kravene skal sikre at forbrukeren treffer et informert valg. Ulike standardiserte opplysningsskjemaer med informasjon om vesentlige elementer i avtalen er utarbeidet, jf. artikkel 4 nr. 1.

Forbrukeren kan velge fritt mellom alle EU/EØS-språkene for forhåndsinformasjon og for innholdet i kontrakten, jf. artikkel 4 nr. 3 og artikkel 5 nr. 1.

Artikkel 5 stiller krav til selve avtalen, bl.a. skal forbrukeren få obligatorisk informasjon i form av et særskilt angreskjema.

Angreretten omtales i artikkel 6. I henhold til artikkel 6 nr. 1 får forbrukeren en frist på 14 kalenderdager til å angre på avtalen. Artikkel 6 nr. 2 til 5 har bestemmelser som angir hvordan angrefristen skal beregnes.

Artikkel 7 har bestemmelser om nærmere betingelser for å bruke angreretten.

Virkningene av å bruke angreretten omtales i artikkel 8. Bruk av angreretten bringer partenes forpliktelser med hensyn til oppfyllelse av avtalen til opphør.

Artikkel 9 har bestemmelser om forskuddsbetaling, bl.a. blir betaling før angrefristen har utløpt skjerpet.

Artikkel 10 har særlige bestemmelser om langtidsferieprodukter. For slike produkter skal betalingen foretas i overensstemmelse med en betalingsplan. Det er forbud mot store engangsbetalinger. Betaling av prisen angitt i avtalen på annen måte enn i samsvar med betalingsplan er forbudt.

Artikkel 11 har bestemmelser om opphør av tilknyttede avtaler, og artikkel 12 omtaler direktivets ufravikelige karakter og anvendelse på internasjonale saker.

Artikkel 13 har bestemmelser om søksmål og klagemuligheter.

Artikkel 14 har bestemmelser om at det skal treffes tiltak for å opplyse forbrukerne om reglene i direktivet. Myndighetene skal oppmuntre til innføring av egnede og virkningsfulle klageordninger.

Det skal fastsettes sanksjoner for de tilfeller næringsdrivende ikke overholder regelverket, jf. artikkel 15.

Fristen for gjennomføring av direktivet i nasjonal rett er 23. februar 2011. Samtidig oppheves direktiv 94/47/EF.

4 EØS-komiteens beslutning

Ifølge EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 skal EØS-avtalens vedlegg XIX (Forbrukervern) endres.

Artikkel 1 slår fast at europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/122/EF av 14. januar 2009 om forbrukervern med hensyn til visse aspekter ved avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte samt oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/47/EF, skal innlemmes i EØS-avtalen vedlegg XIX som punkt 7b. Samtidig oppheves henvisningen til rådsdirektiv 94/47/EF i punkt 7b.

Artikkel 2 fastsetter at teksten til direktivet på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal anses gyldig.

Artikkel 3 omtaler at beslutningen trer i kraft 4. juli 2009, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4 bestemmer at beslutningen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

5 Forholdet til norsk rett

I norsk rett er EUs direktiv om timeshare 94/47/EF gjennomført i lov 13. juni 1997 nr. 37 om salg av tidsparter i fritidsbolig (tidspartloven).

Direktiv 2008/122/EF er totalharmonisert, og det er dermed ikke mulig å innføre eller videreføre nasjonale regler som avviker fra direktivet innfor det harmoniserte området. Gjennomføring av direktivet vil nødvendigvis gjøre endringer i tidspartloven for å tilpasses direktivet. De fleste endringene vil styrke forbrukerens rettigheter.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

De viktigste endringene som følge av det nye direktivet er:

- Virkeområde utvides, for eksempel omfattes nå også timeshareavtaler for mindre enn 3 år, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte.
- Oppdaterte og utvidede informasjonskrav skal sikre at forbrukeren treffer et informert valg. Det innføres obligatoriske standard opplysningsskjemaer hvor kort og lettfattelig sammenlagte av nøkkelinformasjon fremgår.
- Forbrukeren kan velge fritt mellom alle EU/EØS-språkene for den forhåndsinformasjon den næringsdrivende plikter å gi, og for selve kontrakten.
- Obligatorisk informasjon i form av angreskjema. I dag finnes ikke krav om angreskjema.
- 14 dagers ubetinget angrerett – eller opptil 1 år og 14 dager dersom forbrukeren ikke har motatt angreskjema. I dag er det 10 dagers ubetinget angrerett – eller 3 måneder og 10 dager dersom avtalen ved undertegning ikke inneholder alle opplysninger som kreves etter loven.
- Klarere forbud mot forskuddsbetaling.
- Forbud mot betaling for videresalgstjenester før salget faktisk finner sted eller avtalen om videresalg er opphevet på annen måte.
- For langvarige ferieprodukter er det innført forbud mot store engangsbetalinger. I stedet skal betalingen skje i like store årlige avdrag, med tilhørende mulighet til å trekke seg fra avtalen.

Barne- og likestillingsdepartementet vil fremme en egen proposisjon til Stortinget med de nødvendige lovendringer.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Direktivet retter seg hovedsakelig mot private rettssubjekter og vil derfor neppe få økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning for det offentlige.

Det oppfordres til å etablere egnede og effektive utenrettslige prosedyrer for klageadgang og billeggelse av tvister på forbrukerområdet som omfattes av direktivet.

Det finnes i dag ikke noe eget tvisteorgan for timeshareavtaler mv. i Norge, og timeshareavtaler omfattes heller ikke av lov om behandling av forbrukertvister. En svært stor del av salget til norske forbrukere skjer mens forbrukerne oppholder seg på ferie i andre land, særlig i Spania, Hellas og Portugal. I slike tilfeller vil forbrukeren kunne få hjelp gjennom Forbruker Europa. Forbruker Europa er det norske kontoret i et europeisk nettverk av forbrukerkontorer som skal gjøre det enklere for forbrukere å klage på kjøp foretatt i et annet EU-/EØS-land. I Norge finnes kun en håndfull timeshareanlegg og behovet for et særskilt utenrettslig tvisteløsningsorgan synes for tiden svært liten.

7 Konklusjon og tilråding

Direktivet bidrar til å harmonisere regler om timeshare, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte og legger dermed til rette for et velfungerende indre marked både for forbrukere og næringsliv på disse områdene.

Barne- og likestillingsdepartementet tilrår på denne bakgrunn at Norge godkjenner beslutningen i EØS-komiteen om endring av EØS-avtalens vedlegg XIX (Forbrukervern) ved å innlemme europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/122/EF av 14. januar 2009 om forbrukervern med hensyn til visse aspekter ved avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte og om opphevelse av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/47/EF. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte), i samsvar med et framlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til godkjenning av
EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009
om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF
om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett,
langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)**

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIX (Forbrukervern)

EØS-komiteen har –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg XIX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 16/2009 av 5. februar 2009¹.
2. Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2008/122/EF av 14. januar 2009 om forbrukervern med hensyn til visse aspekter ved avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte² skal innlemmes i avtalen.
3. Direktiv 2008/122/EF opphever europaparlaments- og rådsdirektiv 94/47/EF³, som er innlemmet i avtalen og følgelig må oppheves i avtalen –

Besluttet følgende:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XIX skal ny tekst i nr. 7b (europaparlaments- og rådsdirektiv 94/47/EF) lyde:

«32008 L 0122: Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2008/122 av 14. januar 2009 om forbrukervern med hensyn til visse aspekter

ved avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte (EUT L 33 av 3.2.2009, s. 10).»

Artikkel 2

Teksten til direktiv (EF) nr. 2008/122 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 4. juli 2009, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1(*⁴).

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 3. juli 2009.

For EØS-komiteen

Formann

O. H. Sletnes

EØS-komiteens sekretærer

B. Ellertsdóttir

M. Brinkmann

¹ EUT L 73 av 19.3.2009, s. 53, og EØS-tillegget til EUT nr. 16 av 19.3.2009, s. 24.

² EUT L 33 av 3.2.2009, s. 10.

³ EFT L 280 av 29.10.1994, s. 83.

⁴ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2008/122 av 14. januar 2009 om forbrukervern med hensyn til visse aspekter ved avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte

Europaparlamentet og rådet for den europeiske union har –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95, under henvisning til forslag fra Kommisjonen, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251² og ut fra følgende betraktninger:

1. Etter at europaparlaments- og rådsdirektiv 94/47/EF av 26. oktober 1994 om beskyttelse av kjøperne med hensyn til visse aspekter ved avtaler om deltidsbruksrett til fast eiendom (timeshare-avtaler)³ ble vedtatt, har deltidsbruksrett utviklet seg, og nye lignende ferieprodukter har dukket opp på markedet. Disse nye ferieproduktene og visse transaksjoner knyttet til deltidsbruksrett, for eksempel avtaler om videresalg og bytte, er ikke omfattet av direktiv 94/47/EF. Anvendelsen av direktiv 94/47/EF har dessuten vist at noen spørsmål som allerede omfattes av direktivet, bør ajourføres eller klargjøres for å unngå at det utvikles produkter som har til formål å omgå dette direktiv.
2. De eksisterende hullene i lovgivningen gir opphav til merkbar konkurransevridding og skaper alvorlige problemer for forbrukerne, noe som hindrer at det indre marked virker tilfredsstillende. Direktiv 94/47/EF bør derfor erstattes av et nytt, ajourført direktiv. Ettersom turisme spiller en stadig viktigere rolle for økonomien i medlemsstatene, bør det vedtas visse felles regler for å oppmuntre til større vekst og

produktivitet innenfor deltidsbruksrett og langtidsferieprodukter.

3. For å styrke rettssikkerheten og for at forbrukere og virksomheter skal ha fullt utbytte av fordelene ved det indre marked, bør medlemsstatenes gjeldende lovgivning tilnærmes ytterligere. Visse aspekter ved markedsføring, salg og videresalg av deltidsbruksrett og langtidsferieprodukter, samt bytte av rettigheter i forbindelse med avtaler om deltidsbruksrett, bør derfor harmoniseres fullt ut. Det bør derfor ikke være tillatt for medlemsstatene å beholde eller innføre i sin nasjonale lovgivning bestemmelser som avviker fra dem som fastsettes i dette direktiv. Der det ikke foreligger slike harmoniserte bestemmelser, bør medlemsstatene stå fritt til å beholde eller innføre nasjonal lovgivning i samsvar med fellesskapsretten. Medlemsstatene bør derfor, for eksempel, kunne beholde eller innføre bestemmelser om virkningene av at en forbruker utøver angreretten i rettslige forhold som ikke omfattes av dette direktivs virkeområde, eller bestemmelser om at det ikke kan inngås avtaler mellom en forbruker og en næringsdrivende om en deltidsbruksrett eller et langtidsferieprodukt, og at det heller ikke foretas en betaling mellom disse personene, med mindre forbrukeren har underskrevet en kredittavtale som skal finansiere kjøpet av disse tjenestene.
4. Dette direktiv bør imidlertid ikke berøre medlemsstatenes anvendelse av bestemmelsene i dette direktiv i samsvar med fellesskapsretten på områder som ikke omfattes av direktivets virkeområde. Medlemsstatene kan derfor beholde eller innføre nasjonal lovgivning som tilsvarende bestemmelsene eller visse bestemmelser i dette direktiv om transaksjoner som ikke omfattes av dette direktivs virkeområde.

¹ EUT C 44 av 16.2.2008, s. 27.

² Europaparlamentsuttalelse av 22. oktober 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 18. desember 2008.

³ EFT L 280 av 29.10.1994, s. 83.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

5. De forskjellige avtalene som omfattes av dette direktiv, bør defineres klart, for å unngå at bestemmelsene i direktivet omgås.
6. I dette direktiv bør avtaler om deltidsbruksrett ikke omfatte flere bestillinger av innkvartering, herunder hotellrom, ettersom flere bestillinger ikke innebærer rettigheter eller plikter utover de som gjelder ved enkeltbestillinger. Avtaler om deltidsbruksrett bør heller ikke omfatte vanlige leiekontrakter, ettersom sistnevnte gjelder bare en sammenhengende bruksperiode og ikke flere perioder.
7. I dette direktiv bør avtaler om langtidsferieprodukter ikke omfatte vanlige lojalitetsordninger som gir rabatt på framtidige opphold på hoteller i en hotellkjede, ettersom medlemskap i ordningen ikke oppnås mot vederlag, eller det vederlag forbrukeren betaler ikke hovedsakelig er for å oppnå rabatter eller andre fordeler i forbindelse med innkvartering.
8. Dette direktiv bør ikke berøre bestemmelsene i rådsdirektiv 90/314/EØF av 13. juni 1990 om pakkereiser, herunder pakkeferier og pakketurer⁴.
9. I europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/29/EF av 11. mai 2005 om foretaks urimelige handelspraksis overfor forbrukere i det indre marked («direktivet om urimelig handelspraksis»)⁵ forbys foretak å bruke villedende, aggressiv og annen urimelig handelspraksis overfor forbrukere. I betraktning av produktenes art og handelspraksisen i forbindelse med deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte bør det vedtas mer detaljerte og særlige bestemmelser om opplysningskrav og salgsarrangementer. Forbrukerne bør gjøres oppmerksomme på det kommersielle formålet med invitasjoner til salgsarrangementer. Bestemmelsene om opplysninger før avtalen inngås og om selve avtalen bør klargjøres og ajourføres. For at forbrukerne skal få muligheten til å gjøre seg kjent med opplysningene før avtalen inngås, bør de foreligge på en slik måte at de er lett tilgjengelige for forbrukerne på det tidspunktet.
10. Forbrukerne bør ha rett til å velge å motta opplysningene før avtalen inngås og selve avtalen på et språk etter deres valg og som de har kunnskaper i, og næringsdrivende bør ikke kunne avvise dette. For å lette utøvelsen og håndhevingen av avtalen bør dessuten medlemsstatene ha rett til å fastsette at ytterligere språkversjoner av avtalen skal stilles til rådighet for forbrukerne.
11. For å gi forbrukerne mulighet til fullt ut å forstå sine rettigheter og forpliktelser i henhold til avtalen, bør de gis en frist for når de kan trekke seg fra avtalen uten å måtte begrunne det og uten kostnader. Denne fristen varierer for tiden fra medlemsstat til medlemsstat, og erfaringen viser at tiden fastsatt i direktiv 94/47/EF ikke er lang nok. Fristen bør derfor forlenges for å oppnå et høyt nivå av forbrukervern og større klarhet for forbrukere og næringsdrivende. Fristens lengde samt reglene for og virkningene av utøvelsen av angreretten bør harmoniseres.
12. Forbrukerne bør ha tilgang til virkningsfull klageadgang dersom næringsdrivende ikke etterkommer bestemmelsene om opplysninger før avtalen inngås eller om selve avtalen, særlig bestemmelsene om at avtalen skal inneholde alle nødvendige opplysninger og at forbrukeren skal få en kopi av avtalen når den inngås. I tillegg til klageadgangen som omfattes av nasjonal lovgivning, bør forbrukerne få en forlenget angrefrist dersom de næringsdrivende ikke har framlagt opplysninger. Utøvelsen av angreretten bør være kostnadsfri innenfor den forlengede fristen, uavhengig av hvilke tjenester forbrukerne måtte ha benyttet. Angrefristens utløp hindrer ikke forbrukerne i å ta rettslige skritt i samsvar med nasjonal lovgivning for brudd på opplysningskravene.
13. Rådsforordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 av 3. juni 1971 om fastsettelse av regler for fastsettelse av frister, datoer og tidspunkter⁶ bør få anvendelse på beregningen av fristene i dette direktiv.
14. Forbudet mot forskuddsbetaling til næringsdrivende eller en tredjemann innenfor angrefristen bør klargjøres for å forbedre forbrukervernet. Når det gjelder avtaler om videresalg, bør forbudet mot forskuddsbetaling gjelde fram til salget faktisk finner sted eller avtalen om videresalg er opphevet, men medlemsstatene bør fortsatt fritt kunne regulere muligheten til og reglene for endelig utbetaling til mellommenn når avtaler om videresalg er opphevet.
15. Når det gjelder avtaler om langtidsferieprodukter, kan den prisen som skal betales innenfor en betalingsplan kunne fastsettes ut fra den mulighet at etterfølgende beløp justeres etter

⁴ EFT L 158 av 23.6.1990, s. 59.

⁵ EUT L 149 av 11.6.2005, s. 22.

⁶ EFT L 124 av 8.6.1971, s. 1.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidserieprodukter, videresalg og bytte)

det første året, for å sikre at den faktiske verdien av avdragene beholdes, for eksempel for å ta hensyn til inflasjon.

16. Dersom en forbruker trekker seg fra en avtale der prisen helt eller delvis er dekket gjennom en kreditt som den næringsdrivende eller en tredjemann har bevilget forbrukeren på grunnlag av en ordning mellom nevnte tredjemann og den næringsdrivende, bør kredittavtalen oppheves uten kostnad for forbrukeren. Det samme bør gjelde for avtaler om andre, tilknyttede tjenester som den næringsdrivende eller en tredjemann yter på grunnlag av en ordning mellom nevnte tredjemann og den næringsdrivende.
17. Forbrukerne bør ikke fratas det vern som følger av dette direktiv dersom den lovgivning som får anvendelse på avtalen er en medlemsstats lovgivning. Den lovgivning som får anvendelse på en avtale bør fastsettes i samsvar med fellesskapsreglene for internasjonal privatrett, særlig europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 593/2008 av 17. juni 2008 om lovvalg på kontraktsrettens område (Roma I)⁷. I henhold til nevnte forordning kan lovgivningen i en tredjestat få anvendelse, særlig når forbrukere oppsøkes av næringsdrivende når de er på ferie i et annet land enn der de har sitt bosted. Ettersom slik handelspraksis er vanlig på det område som omfattes av dette direktiv, og ettersom slike avtaler omfatter betydelige pengebeløp, bør det finnes ytterligere beskyttelsestiltak i visse særskilte situasjoner, særlig når domstolen i en medlemsstat har domsmyndighet over avtalen, for å sikre at forbrukeren ikke fratas det vern som følger av dette direktiv. Dette gjenspeiler de særlige behov for forbrukervern som følger av den typiske kompleksitet, langsiktighet og økonomiske betydning som kjennetegner avtalene som omfattes av dette direktivs virkeområde.
18. Hvilke domstoler som har domsmyndighet i saker som berører forhold som omfattes av dette direktiv, bør fastsettes i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 44/2001 av 22. desember 2000 om domsmyndighet og om anerkjennelse og fullbyrdelse av rettsavgjørelser på det sivilrettslige og handelsrettslige område⁸.
19. For å sikre at det vern som forbrukerne omfattes av i henhold til dette direktiv er fullt ut virkningsfullt, særlig med hensyn til om nærings-

drivende oppfyller opplysningskravene både i fasen før avtalen inngås og i selve avtalen, er det nødvendig at medlemsstatene fastsetter sanksjoner ved overtredelse av dette direktiv, som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

20. Det må sikres at personer eller organisasjoner som i henhold til nasjonal lovgivning har en berettiget interesse i saken, har klageadgang og kan bringe saker om overtredelser av dette direktiv for retten.
21. Det må utarbeides hensiktsmessige og virkningsfulle framgangsmåter i medlemsstatene for å løse tvister mellom forbrukere og næringsdrivende. Derfor bør medlemsstatene oppmuntre til opprettelse av offentlige eller private organer for utenrettslig tvisteløsning.
22. Medlemsstatene bør sikre at forbrukerne underrettes effektivt om de nasjonale bestemmelser som gjennomfører dette direktiv, og de bør oppmuntre næringsdrivende og ansvarlige for atferdsregler til å opplyse forbrukerne om sine atferdsregler på dette området. Med sikte på å oppnå et høyt nivå av forbrukervern kan forbrukerorganisasjoner underrettes og tas med i utarbeidingen av atferdsregler.
23. Ettersom målene for dette direktiv ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å fjerne hindringene for det indre marked og nå et høyt felles nivå av forbrukervern.
24. I dette direktiv respekteres de grunnleggende rettigheter og overholdes de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske menneskerettighetskonvensjon og Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
25. I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁹ oppfordres medlemsstatene til i egen og Fellesskapets interesse å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene.

Vedtatt dette direktiv:

⁷ EUT L 177 av 4.7.2008, s. 6.

⁸ EFT L 12 av 16.1.2001, s. 1.

⁹ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Formålet med dette direktiv er å bidra til at det indre marked fungerer tilfredsstillende, og til å oppnå et høyt nivå av forbrukervern gjennom en tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter med hensyn til visse aspekter ved markedsføring, salg og videresalg av deltidsbruksrett og langtidsferieprodukter, samt bytteavtaler.

2. Dette direktiv får anvendelse på transaksjoner mellom næringsdrivende og forbrukere.

Dette direktiv berører ikke nasjonal lovgivning om

- a) allmenne avtalerettslige skritt,
- b) registrering av fast eiendom eller løsøre og overdragelse av fast eiendom,
- c) etableringsvilkår, godkjenningsordninger eller lisensieringskrav, eller
- d) fastsettelse av den rettslige karakteren til de rettigheter som avtaler i dette direktiv omhandler.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I dette direktiv menes med:

- a) «avtale om deltidsbruksrett» en avtale av over ett års varighet som gir en forbruker, mot et vederlag, rett til å benytte én eller flere innkvarteringer i flere enn én bruksperiode,
- b) «avtale om langtidsferieprodukt» en avtale av over ett års varighet som gir en forbruker, mot et vederlag, hovedsakelig retten til å få rabatter eller andre fordeler i forbindelse med innkvartering, alene eller sammen med reise eller andre tjenester,
- c) «avtale om videresalg» en avtale der en næringsdrivende mot et vederlag hjelper en forbruker med å selge eller kjøpe en deltidsbruksrett eller et langtidsferieprodukt,
- d) «bytteavtale» en avtale der en forbruker mot et vederlag blir med i en bytteordning som gir forbrukeren tilgang til innkvartering eller andre tjenester i bytte mot at andre personer midlertidig får dra nytte av de rettigheter som den gjeldende avtalen om deltidsbruksrett medfører,
- e) «næringsdrivende» enhver fysisk eller juridisk person som opptrer for formål som gjelder vedkommendes nærings-, forret-

nings-, håndverks- eller yrkesvirksomhet, og enhver som opptrer i vedkommendes navn eller på vedkommendes vegne,

- f) «forbruker» en fysisk person som opptrer for formål som er utenfor vedkommendes nærings-, forretnings-, håndverks- eller yrkesvirksomhet,
 - g) «tilknyttet avtale» en avtale der forbrukeren mottar tjenester som er knyttet til en avtale om deltidsbruksrett eller til en avtale om et langtidsferieprodukt, og som ytes av den næringsdrivende eller en tredjemann på grunnlag av en overenskomst mellom nevnte tredjemann og den næringsdrivende,
 - h) «varig medium» enhver innretning som gjør forbrukeren eller den næringsdrivende i stand til å lagre opplysninger som er rettet til denne personlig og på en slik måte at dette i framtiden vil være tilgjengelig i et tidsrom som er tilstrekkelig for opplysningenes formål og som tillater uendret gjengiving av de lagrede opplysningene,
 - i) «atferdsregler» en avtale eller et sett med regler som ikke er pålagt av en medlemsstats lover og forskrifter, men som definerer atferden til næringsdrivende som forplikter seg til å være bundet av reglene i forbindelse med én eller flere former for handelspraksis eller næringssektorer,
 - j) «ansvarlig for atferdsregler» enhver enhet, herunder en næringsdrivende eller en gruppe av næringsdrivende, som er ansvarlig for utforming og ajourføring av atferdsregler og/eller for å føre tilsyn med at reglene overholdes av dem som har forpliktet seg til å være bundet av dem.
2. Ved beregning av varigheten av en avtale om deltidsbruksrett eller av en avtale om et langtidsferieprodukt i henhold til hhv. bokstav a) og b) i nr. 1 skal det tas hensyn til alle de bestemmelser i avtalen som muliggjør stilletien-
de fornyelse eller forlengelse.

Artikkel 3

Reklame

1. Medlemsstatene skal sikre at all reklame inneholder en angivelse av muligheten til å få opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1, samt hvor de kan fås.
2. Når en avtale om deltidsbruksrett, en avtale om et langtidsferieprodukt, en avtale om vide-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

resalg eller en bytteavtale tilbys en forbruker personlig på et markedsførings- eller salgssarrangement, skal den næringsdrivende tydelig angi i innbydelsen arrangementets kommersielle formål samt arrangementets art.

3. Opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 skal være tilgjengelige for forbrukeren til enhver tid under arrangementet.
4. En deltidsbruksrett eller et langtidsferieprodukt skal verken markedsføres eller selges som en investering.

Artikkel 4

Opplysninger før avtale inngås

1. I god tid før forbrukeren blir bundet av en avtale eller et tilbud, skal den næringsdrivende på en klar og forståelig måte framlegge for forbrukeren nøyaktige og tilstrekkelige opplysninger som følger:
 - a) for avtaler om deltidsbruksrett: ved bruk av standardopplysningsskjemaet i vedlegg I samt opplysningene i del 3 i det skjemaet,
 - b) for langtidsferieprodukter: ved bruk av standardopplysningsskjemaet i vedlegg II samt opplysningene i del 3 i det skjemaet,
 - c) for avtaler om videresalg: ved bruk av standardopplysningsskjemaet i vedlegg III samt opplysningene i del 3 i det skjemaet,
 - d) for bytteavtaler: ved bruk av standardopplysningsskjemaet i vedlegg IV samt opplysningene i del 3 i det skjemaet.
2. Den næringsdrivende skal kostnadsfritt framlegge opplysningene i nr. 1 på papir eller et annet varig medium som er lett tilgjengelig for forbrukeren.
3. Medlemsstatene skal sørge for at opplysningene nevnt i nr. 1 foreligger på det språk eller de språkene i den medlemsstaten forbrukeren har sitt bosted eller er borger, etter forbrukerens valg, forutsatt at det er et av Fellesskapets offisielle språk.

Artikkel 5

Avtalen om deltidsbruksrett, et langtidsferieprodukt, videresalg eller bytte

1. Medlemsstatene skal sørge for at avtalen foreligger skriftlig på papir eller et annet varig medium på det språk eller de språkene i den medlemsstaten forbrukeren er bosatt eller er bor-

ger, etter forbrukerens valg, forutsatt at det er et av Fellesskapets offisielle språk.

Medlemsstaten der forbrukeren er bosatt, kan imidlertid også kreve

- a) at avtalen i hvert tilfelle gis til forbrukeren på medlemsstatens språk eller et av medlemsstatens språk, forutsatt at det er et av Fellesskapets offisielle språk,
- b) at den næringsdrivende ved en avtale om deltidsbruksrett til en særskilt eiendom sørger for at forbrukeren får en godkjent oversettelse av avtalen på språket eller et av språkene i den medlemsstaten der eiendommen ligger, forutsatt at det er et av Fellesskapets offisielle språk.

Medlemsstaten på hvis territorium den næringsdrivende utøver sin salgsvirksomhet, kan kreve at avtalen alltid skal leveres til forbrukeren på medlemsstatens språk eller et av medlemsstatens språk, forutsatt at det er et av Fellesskapets offisielle språk.

2. Opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 skal utgjøre en integrert del av avtalen, og skal ikke endres, med mindre partene uttrykkelig blir enige om noe annet eller endringene er en følge av uvanlige eller uforutsigbare forhold utenfor den næringsdrivendes kontroll, og der følger ikke kunne vært unngått, selv om det ble utvist tilbørlig aktsomhet.

Disse endringene skal meddeles forbrukeren på papir eller et annet varig medium som er lett tilgjengelig for vedkommende før avtalen inngås.

Endringene skal uttrykkelig framgå av avtalen.

3. I tillegg til opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 skal avtalen inneholde
 - a) partenes navn, adresse og underskrift samt
 - b) dato og sted for avtalens inngåelse.
4. Før avtalen inngås, skal den næringsdrivende gjøre forbrukeren uttrykkelig oppmerksom på angreretten, angrefristen nevnt i artikkel 6 og forbudet mot forskuddsbetaling innenfor angrefristen nevnt i artikkel 9.

Avtalebestemmelser om dette skal forbrukeren underskrive særskilt.

Avtalen skal inneholde et særskilt standardangreskjema som vist i vedlegg V, som er beregnet på å forenkle utøvelsen av angreretten i samsvar med artikkel 6.

5. Forbrukeren skal få en eller flere kopier av avtalen når den inngås.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

Artikkel 6

Angrerett

1. I tillegg til klageadgangen som forbrukeren har tilgang til gjennom nasjonal lovgivning ved brudd på bestemmelsene i dette direktiv, skal medlemsstatene sørge for at forbrukeren gis 14 kalenderdager til å trekke seg fra avtalen om deltidsbruksrett, et langtidsferieprodukt, videresalg eller bytte, uten å måtte gi noen begrunnelse.
2. Angrefristen skal beregnes
 - a) fra den dagen avtalen eller en bindende foreløpig avtale inngås, eller
 - b) fra den dagen forbrukeren mottar avtalen eller en bindende foreløpig avtale, dersom den dagen inntreffer etter dagen nevnt i bokstav a).
3. Angrefristen skal utløpe
 - a) ett år og 14 kalenderdager etter dagen nevnt i nr. 2 i denne artikkel, med mindre den næringsdrivende har fylt ut et særskilt standardangreskjema i henhold til artikkel 5 nr. 4 og levert til forbrukeren skriftlig på papir eller et annet varig medium,
 - b) tre måneder og 14 kalenderdager etter dagen nevnt i nr. 2 i denne artikkel, dersom opplysningene i artikkel 4 nr. 1, herunder standardopplysningsskjemaet i vedlegg I til IV, ikke er levert til forbrukeren skriftlig på papir eller et annet varig medium.

Medlemsstatene skal dessuten sørge for hensiktsmessige sanksjoner i samsvar med artikkel 15, særlig dersom den næringsdrivende ikke har oppfylt opplysningskravene fastsatt i dette direktiv, før angrefristen utløper.
4. Når den næringsdrivende har fylt ut et særskilt standardangreskjema i henhold til artikkel 5 nr. 4 og levert det til forbrukeren skriftlig på papir eller et annet varig medium innen et år etter dagen nevnt i nr. 2 i denne artikkel, skal angrefristen gjelde fra den dagen forbrukeren mottar skjemaet. Når opplysningene i artikkel 4 nr. 1, herunder standardopplysningsskjemaet i vedlegg I til IV, er levert til forbrukeren skriftlig på papir eller et annet varig medium innen tre måneder etter dagen nevnt i nr. 2 i denne artikkel, skal angrefristen gjelde fra den dagen forbrukeren mottar opplysningene.
5. Dersom forbrukeren tilbys bytteavtalen sammen med og samtidig som avtalen om del-

tidsbruksrett, får én angrefrist i samsvar med nr. 1 anvendelse på begge avtalene. Angrefristen for begge avtalene skal beregnes i samsvar med bestemmelsene i nr. 2, som får anvendelse på avtalen om deltidsbruksrett.

Artikkel 7

Nærmere bestemmelser om utøvelse av angreretten

Når forbrukeren akter å utøve angreretten, skal vedkommende før angrefristen utløper underrette den næringsdrivende på papir eller et annet varig medium om beslutningen om å trekke seg fra avtalen. Forbrukeren kan bruke standardangreskjemaet i vedlegg V, som vedkommende har fått av den næringsdrivende i samsvar med artikkel 5 nr. 4. Fristen er overholdt dersom underretningen er sendt før angrefristen har utløpt.

Artikkel 8

Virkninger av utøvelsen av angreretten

1. Når forbrukeren utøver angreretten, opphører partenes forpliktelse til å gjennomføre avtalen.
2. En forbruker som utøver angreretten skal verken bære kostnader eller være ansvarlig for noen verdi som tilsvarer de tjenester som er levert før vedkommende trakk seg fra avtalen.

Artikkel 9

Forskuddsbetaling

1. Medlemsstatene skal påse for at det i forbindelse med avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter og bytte er forbud mot forskuiddsbetaling, sikkerhetsstillelse, å reservasjon av beløp på konto, eksplisitt anerkjennelse av gjeld eller andre vederlag til den næringsdrivende eller en tredjemann fra forbrukeren før angrefristen har utløpt i samsvar med artikkel 6.
2. Medlemsstatene skal påse for at det i forbindelse med avtaler om videresalg er forbud mot forskuiddsbetaling, sikkerhetsstillelse, reservasjon av beløp på konto, eksplisitt anerkjennelse av gjeld eller andre vederlag til den næringsdrivende eller en tredjemann fra forbrukeren før salget faktisk finner sted eller avtalen om videresalg er opphevet på annen måte.

Artikkel 10

Særlige bestemmelser om avtaler om langtidserieprodukter

1. For avtaler om langtidserieprodukter skal betalingen foretas i samsvar med en betalingsplan. Betaling av prisen angitt i avtalen på annen måte enn i samsvar med betalingsplanen er forbudt. Betalingene, herunder eventuell medlemsavgift, skal deles inn i like store årlige avdrag. Den næringsdrivende skal sende en skriftlig anmodning om betaling, på papir eller et annet varig medium, minst 14 kalenderdager før hver forfallsdato.
2. Fra og med betalingen av det andre avdraget kan forbrukeren trekke seg fra avtalen uten å bli pålagt sanksjoner, dersom vedkommende underretter den næringsdrivende innen 14 kalenderdager etter mottak av betalingsanmodningen for hvert avdrag. Denne retten berører ikke retten til å trekke seg fra avtalen i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning.

Artikkel 11

Oppheving av tilknyttede avtaler

1. Dersom forbrukeren utøver retten til å trekke seg fra en avtale om deltidsbruksrett eller et langtidserieprodukt, skal medlemsstatene påse at eventuelle tilknyttede bytteavtaler eller andre tilknyttede avtaler automatisk oppheves uten kostnad for forbrukeren.
2. Når prisen dekkes helt eller delvis gjennom kreditt som bevilges forbrukeren av den næringsdrivende eller av en tredjemann på grunnlag av en overenskomst mellom tredjemann og den næringsdrivende, skal kredittavtalen oppheves uten kostnad for forbrukeren, dersom forbrukeren utøver retten til å trekke seg fra avtalen om deltidsbruksrett, et langtidserieprodukt, videresalg eller bytte, uten at det berører artikkel 15 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om kredittavtaler for forbrukere⁽¹⁰⁾.
3. Medlemsstatene skal fastsette nærmere regler for oppheving av slike avtaler.

Artikkel 12

Direktivet ufravikelighet og anvendelse i internasjonale saker

1. Dersom en medlemsstats lovgivning har anvendelse på avtalen, skal medlemsstatene påse at forbrukerne ikke kan fraskrive seg de rettigheter som tilkommer dem gjennom dette direktiv.
2. Dersom en tredjestats lovgivning har anvendelse på avtalen, skal ikke forbrukerne fratas det vern som følger av dette direktiv slik det anvendes i domstolsstaten, hvis
 en av de berørte faste eiendommene ligger på en medlemsstats territorium, eller
 den næringsdrivende i forbindelse med en avtale som ikke er direkte knyttet til fast eiendom, utøver forretnings- eller yrkesvirksomhet i en medlemsstat, eller på en hvilken som helst annen måte retter slik virksomhet mot en medlemsstat og avtalen hører inn under denne virksomheten.

Artikkel 13

Rettslig søksmål eller klage

1. Medlemsstatene skal påse at det i forbrukernes interesse finnes egnede og virkningsfulle midler til å sikre at næringsdrivende overholder bestemmelsene i dette direktiv.
2. Midlene nevnt i nr. 1 skal omfatte bestemmelser som gir ett eller flere av organene nedenfor, som fastsatt i nasjonal lovgivning, adgang i samsvar med nasjonal lovgivning til å bringe en sak inn for domstolene eller vedkommende forvaltningsmyndighet for å sikre at nasjonale bestemmelser om gjennomføringen av dette direktiv får anvendelse:
 - a) offentlige organer og myndigheter eller deres representanter,
 - b) forbrukerorganisasjoner som har en berettiget interesse i å beskytte forbrukerne,
 - c) yrkesorganisasjoner som har en berettiget interesse i å bringe saken for retten.

Artikkel 14

Forbrukerinformasjon og utenrettslig tvisteløsning

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å opplyse forbrukerne om den nasjonale lovgivning som gjennomfører dette

¹⁰ EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

direktiv, og skal der det er relevant oppmuntre næringsdrivende og ansvarlige for atferdsregler til å opplyse forbrukerne om sine atferdsregler.

Kommisjonen skal oppmuntre til utarbeiding på fellesskapsplan, særlig av bransjeorganer, bransjeorganisasjoner og yrkessammenslutninger, av atferdsregler med sikte på å lette gjennomføringen av dette direktiv i samsvar med fellesskapsretten. Den skal også oppmuntre næringsdrivende og deres bransjeorganisasjoner til å opplyse forbrukerne om disse atferdsreglene, herunder, dersom det er relevant, gjennom særlig merking.

2. Medlemsstatene skal oppmuntre til utarbeiding og innføring av egnede og virkningsfulle klage- og erstatningsordninger for utenrettslig løsning av forbrukertvister i henhold til dette direktiv, og skal eventuelt oppmuntre næringsdrivende og deres bransjeorganisasjoner til å opplyse forbrukerne om at slike ordninger finnes.

Artikkel 15

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal sørge for egnede sanksjoner dersom en næringsdrivende ikke etterkommer de nasjonale bestemmelser som er vedtatt i samsvar med dette direktiv.
2. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Artikkel 16

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 23. februar 2011 vedta og offentliggjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. Medlemsstatene skal umiddelbart underrette Kommisjonen om ordlyden i disse bestemmelsene.

Medlemsstatene skal anvende disse bestemmelsene fra 23. februar 2011.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direkte

vet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som blir vedtatt på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 17

Gjennomgåelse

Kommisjonen skal gjennomgå dette direktiv og rapportere til Europaparlamentet og Rådet senest 23. februar 2014.

Ved behov skal Kommisjonen framlegge ytterligere forslag for å tilpasse direktivet til utviklingen på området.

Kommisjonen kan anmode om opplysninger fra medlemsstatene og nasjonale reguleringsmyndigheter.

Artikkel 18

Oppheving

Direktiv 94/47/EF oppheves.

Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg VI.

Artikkel 19

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 14. januar 2009.

For Europaparlamentet

For Rådet

H.-G. Pöttering

A. Vondra

President

Formann

*Vedlegg I***Standardopplysningsskjema for avtaler om deltidsbruksrett****Del 1:**

Navn, adresse og rettslig status til den eller de næringsdrivende som skal være part i avtalen:

Kort beskrivelse av produktet (f.eks. beskrivelse av den faste eiendommen):

Rettigheten(e)s nøyaktige art og innhold:

Nøyaktig angivelse av det tidsrom rettigheten som avtalen gjelder, kan utøves og, om nødvendig, tidsrommets varighet:

Den dagen forbrukeren kan begynne å utøve sin rett i henhold til avtalen:

Dersom avtalen gjelder en særlig eiendom som er under oppføring, datoen for når innkvarteringen og tjenestene/anlegget vil stå ferdig/være tilgjengelig:

Den prisen forbrukeren skal betale for å erverve rettigheten(e):

Oversikt over obligatoriske tilleggskostnader som følger av avtalen; kostnadenes type og størrelse (f.eks. årsavgifter, andre tilbakevendende avgifter, særlige avgifter, lokale skatter):

Et sammendrag av de viktigste tjenestene som er tilgjengelige for forbrukeren (f.eks. elektrisitet, vann, vedlikehold, renovasjon) og et anslag av det beløp som forbrukeren må betale for disse tjenestene:

Et sammendrag av de anlegg som er tilgjengelige for forbrukeren (f.eks. svømmebasseng eller badstue):

Inngår disse anleggene i ovennevnte kostnader?

Hvis ikke angis hva som inngår og hva som må betales for:

Er det mulig å delta i en bytteordning?

I så fall angis navnet på bytteordningen:

Kostnader for medlemskap/bytte:

Har den næringsdrivende skrevet under på en eller flere atferdsregler, hvor finnes i så fall disse?

Del 2:

Alminnelige opplysninger:

- Forbrukeren har rett til å trekke seg fra denne avtalen uten å måtte gi noen begrunnelse innen 14 kalenderdager etter avtalen eller en bindende foreløpig avtale inngås, eller mottak av disse avtalene, dersom det inntreffer senere.
- Innenfor denne angrefristen er all forskuddsbetaling fra forbrukeren forbudt. Forbudet gjelder alle vederlag, også betaling, sikkerhetsstillelse, reservasjon av penger på konto, eksplisitt anerkjennelse av gjeld osv. Det omfatter ikke bare betaling til den næringsdrivende, men også til tredjemenn.
- Forbrukeren skal ikke bære andre kostnader eller forpliktelser enn de som framgår av avtalen.
- I samsvar med internasjonal privatrett kan en annen lovgivning enn lovgivningen i den medlemsstaten der forbrukeren er bosatt eller vanligvis bor, få anvendelse på avtalen, og eventuelle tvister kan bringes inn for andre domstoler enn domstolene i den medlemsstaten der forbrukeren er bosatt eller vanligvis bor.

Forbrukerens underskrift:

Del 3:

Tilleggsopplysninger som forbrukeren har rett til og hvor de kan innhentes (for eksempel i hvilket kapittel i en allmenn brosjyre), dersom de ikke angis nedenfor:

1. Opplysninger om de ervervede rettighetene
 - Vilkårene for utøvelsen av den rettighet som avtalen gjelder, på den eller de medlemsstaters territorium der den eller de berørte eiendommen(e) ligger, og opplysninger om disse vilkårene er oppfylt og, dersom de ikke er oppfylt, hvilke vilkår som gjenstår å oppfylle.
 - Dersom avtalen gir rett til å benytte en innkvartering som velges blant et utvalg av innkvarteringer, angis opplysninger om begrensninger i forbrukerens muligheter til når som helst å benytte en hvilken som helst innkvartering blant utvalget.
2. Opplysninger om eiendommene
 - Når avtalen gjelder en særlig, fast eiendom, en nøyaktig og utførlig beskrivelse av eiendommen og dens beliggenhet. Når avtalen gjelder flere eiendommer, en passende beskrivelse av eiendommene og deres beliggenhet. Når avtalen gjelder annen innkvartering enn fast eiendom, en passende beskrivelse av innkvarteringen og anleggene.
 - De tjenester (f.eks. elektrisitet, vann, vedlikehold, renovasjon) som forbrukeren har eller kommer til å få tilgang til og vilkårene for disse.
 - Eventuelle fellesanlegg, som svømmebasseng, badstue osv., som forbrukeren har eller kommer til å få tilgang til og vilkårene for dette.
3. Tilleggskrav til innkvartering under oppføring (når det er aktuelt)
 - Hvor langt arbeidet er kommet med innkvarteringen, tjenester som vil gjøre den fullstendig funksjonell (gass, elektrisitet, vann og telefon) samt alle anlegg som forbrukeren vil ha tilgang til.
 - Fristen for ferdigstillelsen av innkvarteringen og tjenestene som vil gjøre den fullstendig funksjonell (gass, elektrisitet, vann og telefon) samt et rimelig anslag av fristen for ferdigstillelsen av alle anlegg som forbrukeren vil ha tilgang til.
 - Numret på byggetillatelsen og vedkommende myndigheters navn og fullstendige adresse.
 - En sikkerhet for ferdigstillelse av innkvarteringen eller en sikkerhet for tilbakebetaling av eventuell betaling dersom innkvarteringen ikke ferdigstilles, og eventuelt vilkårene for slik sikkerhet.
4. Opplysninger om kostnadene
 - En nøyaktig og passende beskrivelse av alle kostnader i forbindelse med avtalen om deltidsbruksrett, hvordan disse kostnadene vil bli pålagt forbrukeren samt hvordan og når disse kostnadene kan komme til å øke. Metoden for å beregne kostnadene i forbindelse med benyttelsen av eiendommen, obligatoriske lovfestede gebyrer (for eksempel skatter og avgifter) og fellesutgiftene til administrasjon (for eksempel forvaltning, vedlikehold og reparasjoner).
 - Opplysninger om eventuelle avgifter, pantelån, servitutter eller andre heftelser ved innkvarteringen.
5. Opplysninger om oppheving av avtalen
 - Eventuelle opplysninger om ordningene for oppheving av tilknyttede avtaler og følgene av slik oppheving.
 - Vilkårene for oppheving av avtalen, følgene av oppheving og opplysninger om kostnader som eventuelt påhviler forbrukeren som følge av slik oppheving.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

6. Tilleggsopplysninger

- Opplysninger om hvordan vedlikehold, reparasjon samt administrasjon og drift av eiendommen organiseres, herunder hvorvidt og hvordan forbrukerne kan påvirke og delta i beslutninger om disse spørsmålene.
- Opplysninger om hvorvidt det er mulig å delta i en ordning med videresalg av de rettigheter avtalen gir, opplysninger om den gjeldende ordningen og en angivelse av kostnadene knyttet til videresalg gjennom denne ordningen.
- Opplysninger om det eller de språk som kan brukes i kommunikasjonen med den næringsdrivende om avtalen, for eksempel i forbindelse med forvaltningsbeslutninger, økte kostnader og behandling av spørsmål og klager.
- Når det er relevant, muligheten for utenrettslig tvisteløsning.

Bekreftelse på at opplysninger er mottatt:

Forbrukerens underskrift:

Vedlegg II

Standardopplysingsskjema for avtale om langtidsferieprodukt

Del 1:

Navn, adresse og rettslig status til den eller de næringsdrivende som skal være part i avtalen:

Kort beskrivelse av produktet:

Rettigheten(e)s nøyaktige art og innhold:

Nøyaktig angivelse av det tidsrom rettigheten som avtalen gjelder kan utøves og, om nødvendig, tidsrommets varighet:

Den dagen forbrukeren kan begynne å utøve sin rett i henhold til avtalen:

Den pris som forbrukeren skal betale for ervervelse av rettighet(er), herunder tilbakevendende kostnader forbrukeren kan forvente å bli pålagt gjennom retten til å få tilgang til innkvartering, reise og eventuelle angitte produkter eller tjenester knyttet til rettigheten(e):

Betalingsplanen med like store avdrag av denne prisen for hvert år så lenge avtalen løper, samt forfallsdatoene:

Etter det første året skal etterfølgende beløper justeres for å sikre at den faktiske verdien av disse avdragene beholdes, for eksempel for å ta hensyn til inflasjon.

Oversikt over obligatoriske tilleggskostnader som følger av avtalen; kostnadenes type og størrelse (årlige medlemsavgifter):

Et sammendrag av de viktigste tjenestene som er tilgjengelige for forbrukeren (f.eks. rabatterte hotellopphold og flyreiser):

Inngår disse i ovennevnte kostnader?

Dersom ikke angis hva som inngår og hva som må betales for (f.eks. tre overnattinger inngår i den årlige medlemsavgiften, all annen innkvartering må betales særskilt):

Har den næringsdrivende skrevet under på en eller flere atferdsregler, hvor finnes i så fall disse?

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

Del 2:

Alminnelige opplysninger:

- Forbrukeren har rett til å trekke seg fra denne avtalen uten å måtte gi noen begrunnelse innen 14 kalenderdager etter avtalen eller en bindende foreløpig avtale inngås, eller mottak av disse avtalene, dersom det inntreffer senere.
- Innenfor denne angrefristen er all forskuddsbetaling fra forbrukeren forbudt. Forbudet gjelder alle vederlag, også betaling, sikkerhetsstillelse, reservasjon av penger på konto, eksplisitt anerkjennelse av gjeld osv. Det omfatter ikke bare betaling til den næringsdrivende, men også til tredjemenn.
- Forbrukeren kan trekke seg fra avtalen uten å bli pålagt sanksjoner, dersom vedkommende underretter den næringsdrivende innen 14 kalenderdager etter mottak av betalingsanmodningen for hvert årsavdrag.
- Forbrukeren skal ikke bære andre kostnader eller forpliktelser enn de som framgår av avtalen.
- I samsvar med internasjonal privatrett kan en annen lovgivning enn lovgivningen i den medlemsstaten der forbrukeren er bosatt eller vanligvis bor, få anvendelse på avtalen, og eventuelle tvister kan bringes inn for andre domstoler enn domstolene i den medlemsstaten der forbrukeren er bosatt eller vanligvis bor.

Forbrukerens underskrift:

Del 3:

Tilleggsopplysninger som forbrukeren har rett til og hvor de kan innhentes (for eksempel i hvilket kapittel i en allmenn brosjyre), dersom de ikke angis nedenfor:

1. Opplysninger om de ervervede rettighetene
 - En passende og riktig beskrivelse av de rabatter som er tilgjengelige ved framtidige bestillinger med eksempler på nylige tilbud.
 - Opplysninger om begrensninger i forbrukerens mulighet til å benytte disse rettighetene, for eksempel begrenset tilgang eller tilbud på grunnlag av først-til-mølla-prinsippet, tidsbegrensninger på særlige tilbud og særlige rabatter.
2. Opplysninger om oppheving av avtalen
 - Eventuelle opplysninger om ordningene for oppheving av tilknyttede avtaler og følgene av slik oppheving.
 - Vilkårene for oppheving av avtalen, følgene av oppheving og opplysninger om kostnader som eventuelt påhviler forbrukeren som følge av slik oppheving.
3. Tilleggsopplysninger
 - Opplysninger om det eller de språk som kan brukes i kommunikasjonen med den næringsdrivende om avtalen, for eksempel i forbindelse med behandling av spørsmål og klager.
 - Når det er relevant, muligheten for utenrettslig tvisteløsning.

Bekreftelse på at opplysninger er mottatt:

Forbrukerens underskrift:

*Vedlegg III***Standardopplysningsskjema for avtaler om videresalg****Del 1:**

Navn, adresse og rettslig status til den eller de næringsdrivende som skal være part i avtalen:

Kort beskrivelse av tjenestene (f.eks. markedsføring):

Avtalens varighet:

Den prisen forbrukeren skal betale for å erverve tjenestene:

Oversikt over obligatoriske tilleggskostnader som følger av avtalen; kostnadenes type og størrelse (for eksempel lokale skatter, notargebyrer, markedsføringskostnader):

Har den næringsdrivende skrevet under på en eller flere atferdsregler, hvor finnes i så fall disse?

Del 2:

Alminnelige opplysninger:

- Forbrukeren har rett til å trekke seg fra denne avtalen uten å måtte gi noen begrunnelse innen 14 kalenderdager etter avtalen eller en bindende foreløpig avtale inngås, eller mottak av disse avtalene, dersom det inntreffer senere.
- All forskuddsbetaling av forbrukeren er forbudt fram til salget faktisk er gjennomført eller avtalen om videresalg er opphevet på annen måte. Forbudet gjelder alle vederlag, også betaling, sikkerhetsstillelse, reservasjon av penger på konto, eksplisitt anerkjennelse av gjeld osv. Det omfatter ikke bare betaling til den næringsdrivende, men også til tredjemenn.
- Forbrukeren skal ikke bære andre kostnader eller forpliktelser enn de som framgår av avtalen.
- I samsvar med internasjonal privatrett kan en annen lovgivning enn lovgivningen i den medlemsstaten der forbrukeren er bosatt eller vanligvis bor, få anvendelse på avtalen, og eventuelle tvister kan bringes inn for andre domstoler enn domstolene i den medlemsstaten der forbrukeren er bosatt eller vanligvis bor.

Forbrukerens underskrift:

Del 3:

Tilleggsopplysninger som forbrukeren har rett til og hvor de kan innhentes (for eksempel i hvilket kapittel i en allmenn brosjyre), dersom de ikke angis nedenfor:

- Vilkårene for oppheving av avtalen, følgene av oppheving og opplysninger om kostnader som eventuelt påhviler forbrukeren som følge av slik oppheving.
- Opplysninger om det eller de språk som kan brukes i kommunikasjonen med den næringsdrivende om avtalen, for eksempel i forbindelse med behandling av spørsmål og klager.
- Når det er relevant, muligheten for utenrettslig tvisteløsning.

Bekreftelse på at opplysninger er mottatt:

Forbrukerens underskrift:

*Vedlegg IV***Standardopplysningsskjema for bytteavtaler****Del 1:**

Navn, adresse og rettslig status til den eller de næringsdrivende som skal være part i avtalen:

Kort beskrivelse av produktet:

Rettigheten(e)s nøyaktige art og innhold:

Nøyaktig angivelse av det tidsrom rettigheten som avtalen gjelder kan utøves og, om nødvendig, tidsrommets varighet:

Den dagen forbrukeren kan begynne å utøve sin rett i henhold til avtalen:

Den prisen forbrukeren skal betale for medlemskap i bytteordningen:

Oversikt over obligatoriske tilleggskostnader som følger av avtalen; kostnadenes type og størrelse (f.eks. fornyelsesavgifter, andre tilbakevendende avgifter, særlige avgifter, lokale skatter):

Et sammendrag av de viktigste tjenestene som er tilgjengelige for forbrukeren:

Inngår disse i ovennevnte kostnader?

Dersom ikke angis hva som inngår og hva som må betales (kostnadenes type og størrelse, f.eks. et anslag av den prisen som skal betales for individuelle byttetransaksjoner, herunder eventuelle tilleggskostnader):

Har den næringsdrivende skrevet under på en eller flere atferdsregler, hvor finnes i så fall disse?

Del 2:

Alminnelige opplysninger:

- Forbrukeren har rett til å trekke seg fra denne avtalen uten å måtte gi noen begrunnelse innen 14 kalenderdager etter avtalen eller en bindende foreløpig avtale inngås, eller mottak av disse avtalene, dersom det inntreffer senere. I tilfeller der bytteavtalen tilbys sammen med eller samtidig med avtalen om deltidsbruksrett, får én angrefrist anvendelse på begge avtalene.
 - Innenfor denne angrefristen er all forskuddsbetaling fra forbrukeren forbudt. Forbudet gjelder alle vederlag, også betaling, sikkerhetsstillelse, reservasjon av penger på konto, eksplisitt anerkjennelse av gjeld osv. Det omfatter ikke bare betaling til den næringsdrivende, men også til tredjemenn.
 - Forbrukeren skal ikke bære andre kostnader eller forpliktelser enn de som framgår av avtalen.
 - I samsvar med internasjonal privatrett kan en annen lovgivning enn lovgivningen i den medlemsstaten der forbrukeren er bosatt eller vanligvis bor, få anvendelse på avtalen, og eventuelle tvister kan bringes inn for andre domstoler enn domstolene i den medlemsstaten der forbrukeren er bosatt eller vanligvis bor.
-

Forbrukerens underskrift:

Del 3:

Tilleggsopplysninger som forbrukeren har rett til og hvor de kan innhentes (for eksempel i hvilket kapittel i en allmenn brosjyre), dersom de ikke angis nedenfor:

1. Opplysninger om de ervervede rettighetene
 - Forklaring av hvordan bytteordningen fungerer; byttemulighetene og nærmere regler for bytte; en angivelse av verdien som er tildelt forbrukerens deltidsbruksrett i bytteordningen samt eksempler på konkrete byttemuligheter.
 - Opplysninger om antallet tilgjengelige feriesteder og antallet medlemmer i bytteordningen, herunder eventuelle begrensninger i tilgangen til visse innkvarteringer forbrukeren velger, for eksempel i høysesongen da det kan være nødvendig å bestille lang tid i forveien, samt opplysninger om eventuelle begrensninger i utvalget som følge av deltidsbruksretten som forbrukeren har lagt inn i bytteordningen.
2. Opplysninger om eiendommene
 - En kort og passende beskrivelse av eiendommene og deres beliggenhet. Når avtalen gjelder annen innkvartering en fast eiendom, en passende beskrivelse av innkvarteringen og anlegg. Angivelse av hvor forbrukeren kan innhente ytterligere opplysninger.
3. Opplysninger om kostnadene
 - Opplysninger om den næringsdrivendes plikt til før et bytte arrangeres og for hvert bytte som foreslås å framlegge opplysninger om eventuelle tilleggskostnader som pålegges forbrukeren i forbindelse med byttet.
4. Opplysninger om oppheving av avtalen
 - Eventuelle opplysninger om ordningene for oppheving av tilknyttede avtaler og følgene av slik oppheving.
 - Vilkårene for oppheving av avtalen, følgene av oppheving og opplysninger om kostnader som eventuelt påhviler forbrukeren som følge av slik oppheving.
5. Tilleggsopplysninger
 - Opplysninger om det eller de språk som kan brukes i kommunikasjonen med den næringsdrivende om avtalen, for eksempel i forbindelse med behandling av spørsmål og klager.
 - Når det er relevant, muligheten for utenrettslig tvisteløsning.

Bekreftelse på at opplysninger er mottatt:

Forbrukerens underskrift:

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

Vedlegg V

Særskilt skjema for å forenkle utøvelsen av angreretten

Angrerett

Forbrukeren har rett til å trekke seg fra denne avtalen uten begrunnelse innen 14 kalenderdager.

Angrefristen gjelder fra (fylles ut av den næringsdrivende før vedkommende gir skjemaet til forbrukeren).

Dersom forbrukeren ikke har mottatt dette skjemaet, begynner angrefristen å løpe når forbrukeren har mottatt skjemaet, men opphører uansett etter ett år og 14 kalenderdager.

Dersom forbrukeren ikke har mottatt alle påkrevde opplysninger, begynner angrefristen å løpe når forbrukeren har nevnte opplysninger, men opphører uansett etter ett år og 14 kalenderdager.

For å utøve angreretten skal forbrukeren underrette den næringsdrivende ved bruk av navnet og adressen nedenfor gjennom et varig medium (f.eks. et skriftlig brev sendt i posten, e-post).

Forbrukeren kan bruke dette skjemaet, men det er ikke obligatorisk.

En forbruker som utøver angreretten, skal ikke pålegges kostnader.

I tillegg til angrefristen kan bestemmelser i nasjonal avtalerett gi forbrukeren rettigheter, f.eks. til å oppheve avtalen på grunn av manglende opplysninger.

Forbud mot forskuddsbetaling

Innenfor angrefristen er all forskuddsbetaling fra forbrukeren forbudt. Forbudet omfatter alle vederlag, herunder betaling, sikkerhetsstillelse, reservasjon av penger på konto, eksplisitt anerkjennelse av gjeld, osv.

Forbudet gjelder ikke bare betaling til den næringsdrivende, men også til tredjemann.

Melding om oppheving

- Til (næringsdrivendes navn og adresse) (*):
- Jeg/Vi (**) trekker meg/oss med dette fra avtalen.
- Dato for avtalens inngåelse(*):
- Forbrukerens/Forbrukernes navn(**):
- Forbrukerens/Forbrukernes adresse(**):
- Forbrukerens/Forbrukernes underskrift (bare dersom papirskjema benyttes) (**):
- Dato(**):

(*) Fylles ut av den næringsdrivende før skjemaet leveres til forbrukeren.

(**) Stryk det som ikke passer.

(***) Fylles ut av forbrukeren/forbrukerne dersom dette skjemaet brukes for å trekke seg fra avtalen.

Bekreftelse på at opplysninger er mottatt:

Forbrukerens underskrift:

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

Vedlegg VI

Sammenligningstabell mellom bestemmelsene i dette direktiv og direktiv 94/47/ef

Direktiv 94/47/EF	Dette direktiv
Artikkel 1 første ledd	Artikkel 1 nr. 1 og artikkel 1 nr. 2 første ledd
Artikkel 1 annet ledd	—
Artikkel 1 tredje ledd	Artikkel 1 nr. 2 annet ledd
Artikkel 2 første strekpunkt	Artikkel 2 nr. 1 bokstav a)
—	Artikkel 2 nr. 1 bokstav b) (ny)
—	Artikkel 2 nr. 1 bokstav c) (ny)
—	Artikkel 2 nr. 1 bokstav d) (ny)
Artikkel 2 annet strekpunkt	—
Artikkel 2 tredje strekpunkt	Artikkel 2 nr. 1 bokstav e)
Artikkel 2 fjerde strekpunkt	Artikkel 2 nr. 1 bokstav f)
—	Artikkel 2 nr. 1 bokstav g) (ny)
—	Artikkel 2 nr. 1 bokstav h) (ny)
—	Artikkel 2 nr. 1 bokstav i) (ny)
—	Artikkel 2 nr. 1 bokstav j) (ny)
—	Artikkel 2 nr. 2 (nytt)
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 4 nr. 1
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 5 nr. 2
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 3 nr. 1
—	Artikkel 3 nr. 2 (nytt)
—	Artikkel 3 nr. 3 (nytt)
—	Artikkel 3 nr. 4 (nytt)
Artikkel 4 første strekpunkt	Artikkel 5 nr. 1 første ledd og artikkel 5 nr. 2 første ledd
Artikkel 4 annet strekpunkt	Artikkel 4 nr. 3 og artikkel 5 nr. 1
—	Artikkel 4 nr. 2 (nytt)
—	Artikkel 5 nr. 4 (nytt)
—	Artikkel 5 nr. 5 (nytt)
Artikkel 5 nr. 1 innledende punktum	Artikkel 6 nr. 1
Artikkel 5 nr. 1 første strekpunkt	Artikkel 6 nr. 1 og 2
Artikkel 5 nr. 1 annet strekpunkt	Artikkel 6 nr. 3 og 4
Artikkel 5 nr. 1 tredje strekpunkt	Artikkel 6 nr. 3
—	Artikkel 6 nr. 5 (nytt)
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 7
—	Artikkel 8 nr. 1 (nytt)
Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 8 nr. 2
Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 8 nr. 2
Artikkel 6	Artikkel 9 nr. 1
—	Artikkel 9 nr. 2 (nytt)
—	Artikkel 10 nr. 1 (nytt)
—	Artikkel 10 nr. 2 (nytt)
—	Artikkel 11 nr. 1 (nytt)
Artikkel 7 første ledd	Artikkel 11 nr. 2
Artikkel 7 annet ledd	Artikkel 11 nr. 3
Artikkel 8	Artikkel 12 nr. 1
Artikkel 9	Artikkel 12 nr. 2

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 86/2009 av 3. juli 2009 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2008/122/EF om forbrukervern (avtaler om deltidsbruksrett, langtidsferieprodukter, videresalg og bytte)

Direktiv 94/47/EF	Dette direktiv
Artikkel 10	Artikkel 13 og 15
Artikkel 11	—
—	Artikkel 14 nr. 1 (nytt)
—	Artikkel 14 nr. 2 (nytt)
Artikkel 12	Artikkel 16
—	Artikkel 17 (ny)
—	Artikkel 18 (ny)
—	Artikkel 19 (ny)
Artikkel 13	Artikkel 20
Vedlegg	Vedlegg I
Vedlegg bokstav a)	Artikkel 5 nr. 3 bokstav a) og vedlegg I del 1 første rute
Vedlegg bokstav b)	Vedlegg I del 1 tredje rute og vedlegg I del 3 nr. 1 første strekpunkt
Vedlegg bokstav c)	Vedlegg I del 1 annen rute og vedlegg I del 3 nr. 2 første strekpunkt
Vedlegg bokstav d) nr. 1	Vedlegg I del 3 nr. 3 første strekpunkt
Vedlegg bokstav d) nr. 2	Vedlegg I del 1 fjerde rute og vedlegg I del 3 nr. 3 annet strekpunkt
Vedlegg bokstav d) nr. 3	Vedlegg I del 3 nr. 3 tredje strekpunkt
Vedlegg bokstav d) nr. 4	Vedlegg I del 3 nr. 3 første strekpunkt
Vedlegg bokstav d) nr. 5	Vedlegg I del 3 nr. 3 fjerde strekpunkt
Vedlegg bokstav e)	Vedlegg I del 1 sjette rute og vedlegg I del 3 nr. 2 annet strekpunkt
Vedlegg bokstav f)	Vedlegg I del 1 sjette rute og vedlegg I del 3 nr. 2 tredje strekpunkt
Vedlegg bokstav g)	Vedlegg I del 3 nr. 6 første strekpunkt
Vedlegg bokstav h)	Vedlegg I del 1 fjerde rute
Vedlegg bokstav i)	Vedlegg I del 1 femte og sjette rute og vedlegg I del 3 nr. 4 første strekpunkt
Vedlegg bokstav j)	Vedlegg I del 2 tredje strekpunkt
Vedlegg bokstav k)	Vedlegg I del 2 sjuende rute og vedlegg I del 3 nr. 6 annet strekpunkt
Vedlegg bokstav l)	Vedlegg I del 2 første og tredje strekpunkt, vedlegg I del 3 nr. 5 første strekpunkt og vedlegg V (nytt)
Vedlegg bokstav m)	Artikkel 5 nr. 3 bokstav b)
—	Vedlegg I del 1 åttende rute (ny)
—	Vedlegg I del 2 annet strekpunkt (nytt)
—	Vedlegg I del 2 fjerde strekpunkt (nytt)
—	Vedlegg I del 3 nr. 1 annet strekpunkt (nytt)
—	Vedlegg I del 3 nr. 4 annet strekpunkt (nytt)
—	Vedlegg I del 3 nr. 5 annet strekpunkt (nytt)
—	Vedlegg I del 3 nr. 6 tredje strekpunkt (nytt)
—	Vedlegg I del 3 nr. 6 fjerde strekpunkt (nytt)
—	Vedlegg II–V (nye)

